

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2002

Utgiven i Helsingfors den 4 september 2002

Nr 763—767

INNEHÅLL

Nr		Sidan
763	Lag om ändring av 26 och 27 § lagen om utrikesförvaltningen	3767
764	Lag om ändring av alkohollagen	3769
765	Statsrådets förordning om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet	3775
766	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om överföring av vissa uppgifter på tullverket ..	3781
767	Inrikesministeriets förordning om polisens uniform	3786

Nr 763

L a g

om ändring av 26 och 27 § lagen om utrikesförvaltningen

Given i Helsingfors den 30 augusti 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 25 februari 2000 om utrikesförvaltningen (204/2000) 26 och 27 § som
följer:

26 §

Personer i anställningsförhållande till vissa myndigheter vid beskickningarna

Med utrikesministeriets samtycke kan tjänstemän och andra personer som står i anställningsförhållande till myndigheter inom olika förvaltningsområden vara medlemmar av beskickningspersonalen i sådana uppgifter vid ifrågavarande myndighet som ansluter sig till verksamheten inom utrikesrepresentationen. Genom förordning av statsrådet bestäms närmare om den personal och de uppgifter som avses ovan. Också personal vid riksdagens kansli kan under samma förutsättningar vara medlemmar av beskickningspersonalen.

De personer som avses i 1 mom. lyder under beskickningschefen i ärenden som gäller allmänna förbindelser mellan Finland

och en främmande stat eller internationell organisation samt ärenden som gäller beskickningens interna förvaltning och ordning. Utrikesministeriet kan frånta en person som avses här medlemskapet i beskickningspersonalen, om det finns vägande skäl till det.

I övrigt tillämpas de bestämmelser som gäller myndigheten i fråga på de i denna paragraf avsedda personernas verksamhet.

27 §

Medlem av beskickningspersonalen i vissa fall

En person som inte står i anställningsförhållande till en offentligrättslig sammanslutning kan vara medlem av beskickningspersonalen, om det finns särskilda skäl till det och personens uppgifter ansluter sig till

RP 60/2002
UtUB 20/2002
RSv 106/2002

verksamheten inom utrikesrepresentationen. Den som avses här är skyldig att samarbeta med beskickningen och iaktta de föreskrifter och anvisningar som gäller beskickningens interna förvaltning och ordning.

Utrikesministeriet fattar beslut om att godkänna en person som avses i 1 mom. som medlem av den utsända beskickningspersonalen för viss tid eller, av särskilda skäl, tills vidare. Utrikesministeriet kan frånta en per-

son medlemskapet i beskickningspersonalen, om det finns grundad anledning till det.

Bestämmelser som preciserar denna paragraf kan utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den 1 oktober 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 30 augusti 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Utrikeshandelsminister *Jari Vilén*

Nr 764

L a g

om ändring av alkohollagen

Given i Helsingfors den 30 augusti 2002

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i alkohollagen av den 8 december 1994 (1143/1994) 13 § 2 mom. samt 14, 15, 19, 21—23, 26, 41, 42, 44 och 51 §,
 av dessa lagrum 15, 22 och 42 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 486/1997 och 44 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 210/1998 och 1/1999, samt
fogas till lagen nya 21 a—21 d § som följer:

13 §

Alkoholbolagets detaljhandel

Alkoholbolaget får bedriva detaljhandel med alkoholdrycker som avses i 1 mom. endast i sådana av tillståndsmyndigheten godkända alkoholbutiker som har ett ändamålsenligt läge och där effektiv övervakning kan ordnas.

14 §

Detaljhandelstillstånd

Detaljhandel med genom jäsning tillverkade alkoholdrycker som innehåller högst 4,7 volymprocent etylalkohol får bedrivas av alkoholbolaget och dessutom av den som tillståndsmyndigheten har beviljat detaljhandelstillstånd.

Detaljhandel med alkoholdrycker som framställts genom jäsning och som innehåller högst 13 volymprocent etylalkohol får utom av alkoholbolaget bedrivas av den som enligt villkor som social- och hälsovårdsministeriet

bestämmer och med tillstånd av tillståndsmyndigheten har beviljats tillstånd för framställning av produkten i fråga.

Detaljhandelstillstånd för alkoholdrycker kan beviljas den som bedöms ha förutsättningar för sådan verksamhet och besitta den tillförlitlighet som verksamheten kräver.

Detaljhandel enligt 1 och 2 mom. får bedrivas endast på sådana av tillståndsmyndigheten godkända försäljningsställen som är lämpliga när det gäller läget och försäljningslokalerna samt verksamheten och där försäljningen är ordnad så att en effektiv övervakning är möjlig.

15 §

Påföljder för överträdelser

Tillståndsmyndigheten kan ge den som innehar detaljhandelstillstånd enligt 14 § 1 och 2 mom. en anmärkning eller en skriftlig varning, förkorta försäljningstiderna eller utan ersättning återkalla tillståndet antingen för viss tid eller permanent, om

1) denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter har överträtts i näringsverksamheten,

2) tillståndshavaren inte längre prövas ha de förutsättningar eller besitta den tillförlitlighet som krävdes för tillståndet, eller om

3) det på försäljningsstället har förekommit ordningsstörningar eller annat missbruk.

Tillståndsmyndigheten kan ge alkoholbodelaget en anmärkning eller en skriftlig varning eller utan ersättning förbjuda försäljningen i en alkoholbutik för viss tid eller permanent, om

1) denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter har överträtts i butiken, eller om

2) det i butiken har förekommit ordningsstörningar eller annat missbruk.

När det behövs för att upprätthålla ordningen i en alkoholbutik eller på ett försäljningsställe som avses i 14 § 4 mom. kan polisen avbryta försäljningen tillfälligt, för högst ett dygn. Tillståndsmyndigheten skall omedelbart underrättas om en sådan åtgärd.

Vid överträdelse av förbud som föreskrivs i 16 § 2 mom. kan länsstyrelsen ge näringsidkaren eller sammanslutningen en anmärkning eller skriftlig varning, eller för viss tid, dock högst sex månader, förbjuda försäljning av de drycker som avses i bestämmelsen.

19 §

Närmare bestämmelser om detaljhandel

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om tillståndsmyndigheterna och om tiderna för detaljhandel med alkoholdrycker, om godtagbara betalningssätt inom detaljhandeln samt om åldersgränserna för detaljhandelspersonalen.

21 §

Serveringstillstånd

Servering av alkoholdrycker får bedrivas endast av den som tillståndsmyndigheten har beviljat serveringstillstånd. Serveringstillstånd beviljas tills vidare, för viss tid eller tillfälligt. Serveringstillståndet gäller ett visst serveringsställe.

Serveringstillstånd för viss tid kan beviljas när serveringsställets verksamhet är tidsbegränsad till sin karaktär eller när det finns

någon särskild anledning att kontrollera att sökanden har de förutsättningar som behövs eller att ge akt på serveringsverksamheten. Tillstånd för viss tid kan beviljas för högst ett år.

Tillfälligt serveringstillstånd beviljas för tillställningar och evenemang för högst en månad.

21 a §

Förutsättningar som gäller den som söker serveringstillstånd

Serveringstillstånd beviljas en myndig sökande som inte har försatts i konkurs och vars handlingsbehörighet inte har begränsats och som har den tillförlitlighet som krävs för servering av alkoholdrycker. Sökanden skall dessutom ha behövliga ekonomiska och yrkesmässiga förutsättningar.

Tillförlitlighet och ekonomiska förutsättningar saknas, om

1) sökanden missbrukar rusmedel,

2) sökanden enligt utmätning eller annan utredning är oförmögen att svara för sina skulder,

3) sökanden under de senaste fem åren vid utövandet av sitt yrke eller annars har gjort sig skyldig till ett brott på vilket kan följa fängelse,

4) serveringstillstånd under de fem senaste åren permanent har återkallats hos sökanden eller en sammanslutning där sökanden har utövat bestämmande inflytande,

5) sökanden upprepade gånger eller i betydande grad har försummat att betala skatter eller andra offentliga avgifter, eller

6) sökanden har utövat bestämmande inflytande i en sammanslutning som under de fem senaste åren försatts i konkurs eller vars konkurs under nämnda tid har förfallit på grund av brist på medel,

och sökandens ovannämnda eller därmed direkt jämförbara tidigare verksamhet visar att sökanden är uppenbart olämplig att utöva serveringsverksamhet.

Yrkesmässiga förutsättningar saknas hos en sökande som inte för serveringsstället anmält en ansvarig föreståndare och ställföreträdare för denne vilka uppfyller de krav som enligt 21 b § ställs på dem.

Vad som ovan sägs om en sökande, gäller även den som på grundval av äganderätt, avtal eller andra arrangemang utövar bestämmande inflytande för sökandens räkning.

21 b §

Krav som gäller den ansvarige föreståndaren och dennes ställföreträdare

Ett serveringsställe skall ha en ansvarig föreståndare och ett tillräckligt antal ställföreträdare för denne, vilka utses av innehavaren av serveringstillståndet. Den ansvarige föreståndaren och ställföreträdarna skall vara lämpliga för uppgiften och genom utbildning eller erfarenhet ha förvärvat tillräcklig yrkesskicklighet. Den ansvarige föreståndaren och ställföreträdarna skall vid sidan av innehavaren av serveringstillståndet se till att denna lag iakttas på serveringsstället.

Olämplig för uppgiften som ansvarig föreståndare och dennes ställföreträdare är den som på grund av rusmedelsmissbruk eller tidigare förseelser eller försummelser uppenbart inte kan sköta sina uppgifter.

Genom utbildning förvärvat tillräcklig yrkesskicklighet förutsätter minst ett års heltidsstudier inom restaurangbranschen, om undervisningsprogrammet innehåller undervisning och praktik i servering av alkoholdrycker. Genom erfarenhet förvärvat tillräcklig yrkesskicklighet förutsätter minst två års heltidsarbete med servering av alkoholdrycker samt ett av en restaurangläroanstalt utfärdat intyg över förtrogenhet med bestämmelserna om servering av alkoholdrycker.

I fråga om ett serveringsställe där det serveras enbart genom jäsning tillverkade alkoholdrycker som innehåller högst 4,7 volymprocent etylalkohol kan tillräcklig yrkesskicklighet med avvikelse från 3 mom. konstateras genom ett av en restaurangläroanstalt utfärdat intyg över förtrogenhet med bestämmelserna om servering av alkoholdrycker.

Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs närmare om det undervisningsprogram och det av en restaurangläroanstalt utfärdat intyg som avses i 3 och 4 mom.

21 c §

Krav som gäller serveringsställen och serveringsområden

Serveringsstället skall vara lämpligt för restaurangbruk. Ett villkor för att serveringsstället och dess lokaler skall få användas för restaurangändamål är att de uppfyller de krav som ställs i lagstiftningen. Serveringsstället skall uteslutande vara i sökandens faktiska besittning och kunna övervakas av myndigheterna.

På serveringsstället skall finnas en så stor personal som med beaktande av verksamhetens omfattning och art behövs för att övervakningen skall vara effektiv och ordningen upprätthållas effektivt. En plan angående personalens antal och uppgifter skall läggas fram för tillståndsmyndigheten.

På serveringsstället får alkoholdrycker serveras endast på ett av tillståndsmyndigheten godkänt serveringsområde där effektiv övervakning kan ordnas. Som serveringsområde får inte godkännas ett allmänt läktarutrymme som används för idrotts-, motions-, musik- eller andra jämförbara evenemang. Serveringsområdet skall märkas ut eller avgränsas på ett för kunderna tydligt sätt, om det inte annars klart kan urskiljas. Trafiken till och från serveringsområdet skall kunna kontrolleras effektivt. En plan angående avgränsning av serveringsområdet skall läggas fram för tillståndsmyndigheten.

Serveringsområdet kan ändras på anmälan av tillståndsinnehavaren. En förutsättning för ändring av serveringsområdet är dock att tillståndsmyndigheten ger tillstånd till det, om ändringen är av betydelse för övervakningen av serveringen. Närmare bestämmelser om ändring av serveringsområden utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 d §

Förvägrande eller begränsning av serveringstillstånd i vissa fall

Tillståndsmyndigheten kan begränsa serveringstiden, serveringsområdet, de typer av alkoholdrycker som får serveras eller antalet kundplatser eller uppställa sådana villkor som

behövs för övervakningen av serveringen och upprätthållande av ordningen, om förutsättningarna för serveringstillstånd i övrigt uppfylls men det på grund av serveringsställets läge eller andra speciella omständigheter samt med beaktande av tillståndsinnehavarens enligt 21 c § framlagda planer är uppenbart att serveringen inte skäligen kan övervakas.

Tillståndsmyndigheten kan förvägra serveringstillstånd eller begränsa serveringstiden, serveringsområdet, de typer av alkoholdrycker som får serveras eller antalet kundplatser eller uppställa sådana villkor som behövs för övervakningen av serveringen och upprätthållande av ordningen, om

1) serveringstillstånd söks för ett ställe i anslutning till eller i omedelbar närhet av lokaler som huvudsakligen är avsedda för eller används av barn eller ungdomar eller för ett ställe där det bedrivs näringsverksamhet vars huvudsakliga målgrupp är barn och ungdomar,

2) serveringstillstånd söks för ett idrotts-evenemang eller för en tillställning som är avsedd för hela familjen eller vars deltagare till stor del är barn och ungdomar,

3) serveringstillstånd söks för lunchservering som en arbetsgivare ordnar för sina arbetstagare, eller om

4) serveringsstället är beläget så att tillståndsmyndigheten utifrån erhållna utredningar och utlåtanden har anledning att misstänka att serveringsverksamheten stör eller har andra negativa konsekvenser för boendemiljön, allmän ordning och säkerhet eller för samhällets service och funktioner.

22 §

Påföljder för överträdelser

Tillståndsmyndigheten kan ge tillståndshavaren en anmärkning, en skriftlig varning, ställa de villkor som behövs för övervakningen av serveringen eller utan ersättning begränsa tillståndet genom förkortning av serveringstiden, begränsning av serveringsområdet eller de typer av alkoholdrycker som får serveras eller utan ersättning återkalla sitt tillstånd för viss tid eller permanent, om

1) denna lag eller med stöd av den utfärdade bestämmelser och föreskrifter har överträtts i näringsverksamheten,

2) tillståndshavaren inte längre provas ha de förutsättningar eller besitta den tillförlitlighet som krävdes för tillståndet, eller om

3) det på serveringsstället har förekommit ordningsstörningar eller annat missbruk.

När det behövs för att ordningen skall kunna upprätthållas på serveringsstället kan polisen avbryta serveringen tillfälligt, för högst ett dygn. Tillståndsmyndigheten skall omedelbart underrättas om en sådan åtgärd.

Vid överträdelse av förbud som föreskrivs i 24 § 2 mom. kan länsstyrelsen ge näringsidkaren eller sammanslutningen en anmärkning eller skriftlig varning, eller för viss tid, dock högst sex månader, förbjuda servering av de drycker som avses i bestämmelsen.

23 §

Ordningen på serveringsställen

Berusade skall vägras tillträde till serveringsstället. Om en kund uppträder störande eller uppenbart är berusad skall denne avlägsnas från serveringsstället.

Serverade alkoholdrycker skall konsumeras inom serveringsområdet. Det är förbjudet att bedriva detaljhandel med eller annars föra bort sådana drycker från serveringsstället som har serverats eller som har levererats till en restaurang för servering.

26 §

Närmare bestämmelser om servering

I fråga om tillståndsmyndigheterna för serveringsärenden, serveringstiderna, serveringsmängderna, betalningssätten och skyldigheten att ge räkning vid serveringen, åldersgränserna för serveringspersonalen samt överlåtelse av alkoholdryckslagret när rörelsen upphör eller övergår till en ny ägare föreskrivs genom förordning av statsrådet.

41 §

Produkttillsynscentralens behörighet

Tillståndsförvaltningen för och övervakningen av detaljhandel med och servering av alkoholdrycker samt övervakningen och styrningen av reklam och annan säljfrämjande

verksamhet för alkoholdrycker ankommer på den under social- och hälsovårdsministeriet lydande produkttillsynscentralen, enligt vad som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Produkttillsynscentralen övervakar dessutom

- 1) tillverkningen, framställningen, importen och exporten av alkoholhaltiga ämnen,
- 2) partihandeln med alkoholdrycker,
- 3) försäljning och annan överlåtelse av alkoholdrycker ur obeskattade lager,
- 4) försäljningen av sprit och specialförsäljningen av alkoholdrycker samt sådan användning som grundar sig på användningstillstånd,
- 5) import, tillverkning och försäljning av sådan utrustning och delar till den som lämpar sig för olovlig framställning av alkoholdrycker och sprit,
- 6) import, tillverkning och försäljning av ämnen, produkter och preparat för tillverkning av alkoholdrycker i hemmet, samt
- 7) försäljningen av alkoholdrycker i trafikmedel som trafikerar mellan Finland och utlandet.

42 §

Länsstyrelsens behörighet

Länsstyrelsen skall inom sitt område sköta tillståndsförvaltningen för och övervakningen av detaljhandel med och servering av alkoholdrycker samt övervaka reklam och säljfrämjande verksamhet för alkoholdrycker, enligt vad som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Länsstyrelsen övervakar inom sitt område också detaljhandeln med och serveringen av drycker som innehåller minst 1,2 och högst 2,8 volymprocent etylalkohol.

44 §

Inspektions-, upplysnings- och registreringsrätt

Produkttillsynscentralen och länsstyrelsen har med stöd av denna lag samt de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den rätt att

1) inspektera tillståndshavarens lokaler och verksamhet, transporter av alkoholhaltiga ämnen samt att granska för tillsynen behövliga dokument,

2) utan ersättning ta och få för tillsynen behövliga prover, samt att

3) få de meddelanden, upplysningar och dokument som behövs för tillsynen.

Produkttillsynscentralen och länsstyrelserna skall för handläggning och övervakning av tillståndsärenden som avses i denna lag samt för alkoholstatistiken föra ett alkoholnäringsregister över näringsidkare som har beviljats eller ansökt om tillstånd enligt denna lag. Produkttillsynscentralen är ansvarig registerförare.

Följande uppgifter skall registreras:

1) namn och firma, personbeteckning, företags- och organisationsnummer samt adress, telefonnummer och andra adressuppgifter,

2) i 1 punkten angivna uppgifter om sammanslutningens styrelsemedlemmar, verkställande direktör och betydande aktieägare, om ansvariga och tysta bolagsmän samt om dessas insatser i bolaget,

3) i fråga om näringsidkare och andra personer som avses i 2 punkten, uppgifter om polisundersökning, förundersökning, åtalsprövning och åtal samt straffdomar och domstolsbehandling av brottmål,

4) uppgifter om registrering som mervärdesskattskyldig, införande i förskotts- och uppbördsregistret och i andra register inom skatteförvaltningen samt uppgifter om skattekulder som förfallit till betalning,

5) uppgifter om förpliktelser som är föremål för utsökning,

6) uppgifter om företagssaneringar och konkurser samt om andra domstolsbeslut som gäller skulder som har förfallit till betalning,

7) uppgifter om att en privatperson som är föremål för tillsynen har beviljats skuldsanering,

8) uppgifter om verksamhet för vilken har beviljats tillstånd enligt denna lag samt om brott mot denna lag och om överträdelse av bestämmelser, föreskrifter och förbud som har utfärdats med stöd av den och uppgifter om påföljderna för sådana förseelser samt uppgifter om tillsynsmyndigheternas inspektioner och resultaten av dessa, samt

9) övriga uppgifter som behövs för handläggning, övervakning och statistikföring av tillståndsärenden och som inte är känsliga i den bemärkelse som avses i 11 § personuppgiftslagen (523/1999).

I fråga om rätten att kontrollera uppgifter om övervakningsobjekt som avses i 2 mom. och om rättelse av fel gäller det som bestäms i personuppgiftslagen. Uppgifter om näringsidkare och andra i 3 mom. 2 punkten nämnda personer skall förvaras i alkoholnäringsregistret så att de utplånas ur detta när fem år har förflutit från den senaste registreringen.

51 §

Sökande av ändring i produkttillsynscentralens, länsstyrelsens och alkoholbolagets beslut

Ändring i produkttillsynscentralens och länsstyrelsens beslut får, om besvärsförbud inte gäller i enlighet med 52 §, sökas så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Produkttillsynscentralen, och

länsstyrelsen i fall länsstyrelsen har avgjort den fråga som är föremål för besvär, har också rätt att överklaga beslut som förvaltningsdomstolen har fattat med anledning av att ändring söktes.

Även om ändring har sökts skall produkttillsynscentralens och länsstyrelsens beslut iaktas, om besvärsmyndigheten inte beslutar något annat.

Alkoholbolagets beslut om upptagande av alkoholdrycker i detaljhandelssortimentet eller avlägsnande av alkoholdrycker ur detaljhandelssortimentet samt om prissättningsgrunderna för detaljhandeln kan överklagas hos produkttillsynscentralen så som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2003. Lagens 21 b § tillämpas dock på serveringsställen som är verksamma vid lagrummets ikraftträdande samt på anhängiga ansökningar om serveringstillstånd räknat från den 1 januari 2004.

Helsingfors den 30 augusti 2002

Republikens President

TARJA HALONEN

Omsorgsminister *Eva Biaudet*

Nr 765

Statsrådets förordning om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet

Given i Helsingfors den 29 augusti 2002

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från kommunikationsministeriet, föreskrivs med stöd av 3 § 1 mom., 4 § 3 mom., 7 § 4 mom., 8 § 1 och 2 mom. och 11 § 1 mom. lagen den 28 juni 2002 om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet (561/2002):

1 kap.

Grunderna för väsentliga krav

1 §

Väsentliga krav i fråga om säkerhet

Med konstruktionen, uppförandet eller tillverkningen samt underhållet och övervakningen av säkerhetskritiska komponenter och särskilt av komponenter som hör till den rullande materielen skall man garantera en säkerhetsnivå som motsvarar de mål som ställts upp i de tekniska specifikationerna för driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet. Säkerhetsnivån skall garanteras också i de nöddriftssituationer som anges i de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet.

De tekniska egenskaperna hos den rullande materielen och banan skall vara sådana att det går att trafikera säkert vid de högsta tillåtna hastigheterna. De anordningar som används skall under hela sin livslängd kunna motstå angivna normala eller exceptionella påkänningar. De säkerhetsmässiga negativa kon-

sekvenserna av oförutsedda fel i anordningarna skall också kunna begränsas på ett ändamålsenligt sätt.

Statens bannät (nedan *bannätet*) och rullande materiel skall utformas och material för dessa delsystem väljas på ett sådant sätt att uppkomst, spridning och följderna av eld och rök begränsas effektivt. Anordningar som är avsedda att hanteras av användarna skall vara så utformade att de är ofarliga att använda och inte medför någon hälso- eller säkerhetsrisk för användarna ens vid en förutsägbar användning i strid med anvisningarna.

2 §

Väsentliga krav i fråga om tillförlitlighet, tillgänglighet och hälsa

Övervakning och underhåll av komponenter som ingår i den rullande materielen och driften av den skall organiseras och utföras på ett sådant sätt och i sådan omfattning att komponenternas funktionsduglighet bibehålls under angivna förhållanden.

Material som vid normal användning kan komma att innebära en hälsofara för personer

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/16/EG (32001L0016); EGT nr L 110, 20.4.2001, s. 0001-0027, rådets direktiv 96/48/EG (31996L0048); EGT nr L 235, 17.9.1996, s. 0006-0024

som utsätts för dem får inte användas i rullande materiel eller i bannätets konstruktioner. De material som används skall även i övrigt väljas och användas på så sätt att skadeverkningarna av dem kan reduceras i händelse av brand.

3 §

Väsentliga krav i fråga om miljöskydd

Vid planerandet och utförandet av delsystem som tillhör det transeuropeiska järnvägssystemet skall man uppskatta miljökonsekvenserna av järnvägssystemet och idkandet av järnvägstrafik samt ta i beaktande möjliga miljöverkningar i användandet av delsystemen så som annars anges och bestäms. Angående begränsningen av buller som orsakas av järnvägstrafik gäller det som särskilt föreskrivs eller bestäms.

I fråga om bedömning och beaktande av den miljöpåverkan som utformningen, anläggningen och driften av järnvägstrafiken inom det transeuropeiska järnvägssystemet medför samt i fråga om en begränsning av bullret från järnvägstrafiken gäller det som i övrigt bestäms eller föreskrivs om detta.

Användandet av det transeuropeiska järnvägssystemet får inte framkalla sådana markvibrationer som vid normalt bruk av järnvägssystemet oskäligt stör verksamhet som sker nära bannätet eller bannätets omgivning. I fråga om tillåtna vibrationer gäller det som i övrigt bestäms eller föreskrivs om dem.

Rullande materiel och energiförsörjningssystem skall utformas och byggas på så sätt att de är elektromagnetiskt kompatibla med installationer och anordningar samt nät med vilka det föreligger risk för väsentlig interferens.

4 §

Väsentliga krav i fråga om teknisk kompatibilitet

De tekniska egenskaperna hos rullande materiel som används inom det transeuropeiska järnvägssystemet och hos bannätets konstruktioner och de fasta installationerna

skall vara kompatibla inbördes och med olika delsystem. I stället för kompatibla egenskaper kan också sådana egenskaper tillfälligt tillämpas som på ett ändamålsenligt sätt stöder järnvägssystemets kompatibilitet.

2 kap.

Grunderna för väsentliga krav i fråga om delsystem

5 §

Väsentliga krav i fråga om bannätet

Banförvaltningscentralen skall se till att

1) säkerhetsrisken som orsakas av järnvägstrafiken för dem som bor eller annars befinner sig i närheten av ett järnvägsområde minskas i den mån Banförvaltningscentralen rimligtvis kan påverka den,

2) sådana delar av bannätet som allmänheten har tillträde till utformas och byggs på ett sätt som minskar säkerhetsriskerna för människor i den mån Banförvaltningscentralen rimligtvis kan påverka dem,

3) bannätets installationer skyddas på ett ändamålsenligt sätt, samt att

4) de särskilda säkerhetsförhållandena i tunnlar beaktas inom järnvägssystemet.

6 §

Väsentliga krav i fråga om energi

Driften av energiförsörjningssystemen får inte äventyra järnvägstrafikens eller människornas säkerhet. Driften av försörjningssystemen för elenergi eller bränsle får inte ge skador på miljön som går utöver gränsvärdena i de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet.

Försörjningssystemen för elenergi eller bränsle skall möjliggöra för den rullande materielen att uppnå angivna prestanda för bannätet. Den rullande materielens strömavtagare skall vara kompatibla med bannätets försörjningssystem för elenergi, sådana de beskrivs i de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet.

7 §

Väsentliga krav i fråga om systemet för kontrollstyrning och signalering

Systemet för kontrollstyrning och signalering skall möjliggöra järnvägstrafik med en säkerhetsnivå som motsvarar de mål som fastställts för bannätet. Systemet för kontrollstyrning och signalering skall medge säker trafik för tåg med tillstånd att röra sig på bannätet och för annan rullande materiel som används på bannätet också under särskilda försämrade omständigheter som anges i de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet.

Bannätet och den rullande materiel som används där som tagits i bruk efter att man tagit i bruk de kontroll-, styrnings- och signaleringssystem som utvecklats enligt de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet, skall göras kompatibla och anpassas så att de kan användas med kontroll-, styrnings- och signaleringssystemen. Utrustning för kontrollstyrning och signalering som installeras i den rullande materielens förarhytter skall möjliggöra normal drift i det transeuropeiska järnvägssystemet under förhållanden som anges i de tekniska specifikationerna för driftskompatibilitet.

8 §

Väsentliga krav i fråga om rullande materiel

Den rullande materielen skall utformas så att passagerarutrymmen och förarhytt skyddas tillräckligt i händelse av kollision eller urspårning. Den rullande materielens övriga elektriska utrustning får inte försämrade driftsäkerheten för kontrollstyrnings- och signalanläggningarna. Bromsteknik och bromskrafter skall vara förenliga med spårens, konstbyggnadernas och signalsystemens konstruktion. Innehavaren av rullande materiel skall se till att alla strömförande anordningar och deras komponenter skyddas så att de inte utgör någon fara för människor.

Rullande materiel skall ha anordningar som gör det möjligt för passagerare att om fara hotar göra lokföraren uppmärksam på situationen och för tågpersonalen att sätta sig i

förbindelse med passagerarna. Rullande materiel skall dessutom ha ett högtalarsystem eller en anordning som gör det möjligt för tågpersonalen och trafikregleringen att förmedla meddelanden till passagerarna. Dörarna i rullande materiel skall vara försedda med lås- och öppningssystem som garanterar passagerarnas säkerhet. Det skall också finnas tillräckligt många, tydligt markerade nödutgångar. Den rullande materielen skall vara utrustad med ett tillräckligt kraftfullt och oberoende nödbelysningsystem. Den rullande materielen skall vara utrustad med en högtalaranläggning eller något annat system som möjliggör för tågpersonal och trafikledning att överföra meddelanden till passagerarna.

Den grundläggande utrustningen för hjul, drivsystem, bromsar och kontrollstyrning skall vara utformad på så sätt att den rullande materielens färd kan fortsätta i angivna nöddriftssituationer utan konsekvenser för den utrustning som fortfarande fungerar. Den rullande materielens elektriska utrustning skall vara kompatibel med systemet för kontrollstyrning och signalering. Vid planeringen och tillverkningen av rullande materiel skall hänsyn också tas till de särskilda säkerhetsförhållandena i tunnlar.

Vid elektrisk drivning av rullande materiel skall strömvtagarnas egenskaper möjliggöra materielens trafik på bannätet med hjälp av det strömförsörjningssystem som är i bruk. Den rullande materielen skall ha sådana egenskaper att den är i stånd att trafikera alla de linjer som den planeras trafikera.

9 §

Väsentliga krav i fråga om underhåll

De tekniska anordningar och metoder som används vid underhållet av järnvägssystemet skall garantera säker drift av det berörda delsystemet och får inte utgöra någon risk för människors hälsa och säkerhet. I fråga om miljökraven på de tekniska anordningar och metoder som används inom underhållssystemet gäller det som bestäms eller föreskrivs om dem.

Underhållsanläggningar för rullande materiel skall kunna användas för säkerhets-,

hygien- och resekomfortarbeten för all sådan materiel för vilken anläggningarna är avsedda.

10 §

Väsentliga krav i fråga om telematikapplikationer för person- och godstrafik

Inom telematikapplikationerna för person- och godstrafiken skall det mellan de olika delsystemen säkerställas att databaser, programvara och dataöverföringsprotokoll utarbetas för datautbyte och dataöverföring mellan de olika applikationerna och mellan järnvägsföretagen. Användarna måste kunna få tillgång till offentlig information som överförs inom systemet.

Inom telematikapplikationerna skall vid användning, handhavande, uppdatering och underhåll av databaserna, programvaran och dataöverföringsprotokollen hänsyn tas till systemens effektivitet och kvalitet. Gränssnitten mellan systemen och användarna skall följa kraven på ergonomi och hälsoskydd. Innehavarna av applikationerna skall se till att integriteten och tillförlitligheten ligger på en tillräckligt hög nivå när det gäller lagring eller överföring av information som har samband med säkerheten.

3 kap.

Bedömning av delsystems överensstämmelse

11 §

EG-kontroll och EG-kontrollförklaring

Den upphandlande enheten av ett delsystem eller dennes ombud kan låta bedöma ett delsystems överensstämmelse genom en EG-kontroll så som anges i denna paragraf.

EG-kontrollen utförs av ett anmält organ som den som anskaffar delsystemet utser. Utifrån det intyg om överensstämmelse som det anmälda organet utfärdar kan den upphandlande enheten av delsystemet eller dennes ombud inom Europeiska samarbetsområdet förse delsystemet med en EG-kontrollförklaring. En förutsättning för förklaringen är att delsystemet enligt intyget om överensstämmelse uppfyller de väsentliga kraven.

12 §

Innehållet i EG-kontrollförklaringar

En EG-kontrollförklaring skall innehålla följande uppgifter:

1) hänvisning till det tillämpade direktivet av Europeiska gemenskaperna,

2) namn eller firmanamn och adress för den upphandlande enheten eller dennes ombud inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, t.ex. firmanamn och fullständig adress, i fråga om ett ombud också den upphandlande enhetens firmanamn,

3) kortfattad beskrivning av delsystemet,

4) namn och adress för det anmälda organ som utfört EG-kontrollen,

5) hänvisningar till dokumenten i det tekniska underlaget till bedömningen,

6) alla relevanta tillfälliga eller slutliga villkor som delsystemet skall uppfylla, särskilt sådana som gäller eventuella begränsningar av eller villkor för driften,

7) giltighetstid, om EG-kontrollförklaringen gäller för viss tid, samt

8) datum, underskrift och uppgifter om undertecknaren.

Till EG-kontrollförklaringen skall bifogas följande tekniska underlag, till den del bedömningen gäller dem:

1) för bannätet ritningar över anläggningarna, besiktnings- eller mottagningsprotokoll för mark- och armeringsarbeten, provnings- och kontrollrapporter om betongarbeten,

2) för övriga delsystem allmänna ritningar och detaljritningar som överensstämmer med utförandet, elektriska och hydrauliska diagram, styrkretsdiagram, beskrivningar av datasystem och automatiska system, drifts- och underhållsinstruktioner och andra motsvarande dokument,

3) en förteckning över driftskompatibilitetskomponenter som ingår i delsystemet,

4) kopior av EG-försäkringar om driftskompatibilitetskomponenternas överensstämmelse eller lämplighet, vid behov åtföljda av tillhörande beräkningar och av kopior av de provnings- och undersökningsprotokoll som upprättats av de anmälda organen på grundval av en gemensam teknisk specifikation, ett europeiskt typgodkännande eller en nationell

standard som motsvarar europeiska standarder (*europeisk specifikation*) enligt artikel 1.11 i rådets direktiv 93/38/EEG om samordning av upphandlingsförfarandet för enheter som har verksamhet inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna, samt

5) intyg från det anmälda organ som ansvarar för EG-kontrollen om att delsystemet överensstämmer med de väsentliga kraven, med tillhörande beräkningar attesterade av det anmälda organet samt vid behov förbehåll som getts under bedömningens gång och inte dragits tillbaka.

4 kap.

Bedömning av driftskompatibilitetskomponenters överensstämmelse

13 §

Förfarande för bedömning av driftskompatibilitetskomponenter samt EG-försäkran om överensstämmelse och EG-försäkran om lämplighet

Den upphandlande enheten av en driftskompatibilitetskomponent eller dennes ombud inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan låta bedöma en driftskompatibilitetskomponents överensstämmelse så som anges i denna paragraf.

Bedömningen utförs av ett anmält organ som den upphandlande enheten eller dennes ombud utser. Utifrån ett provningsintyg av det anmälda organet kan den upphandlande enheten eller dennes ombud inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet utfärda en EG-försäkran om överensstämmelse eller en EG-försäkran om lämplighet för en driftskompatibilitetskomponent enligt det som Banförvaltningscentralen bestämmer med stöd av 4 § 3 mom. lagen om driftskompatibiliteten hos det transeuropeiska järnvägssystemet (561/2002, nedan *lagen om järnvägssystemets driftskompatibilitet*) under förutsättning att driftskompatibilitetskompo-

nenten enligt provningsintyget uppfyller de väsentliga kraven.

Bestämmelserna i denna paragraf om den upphandlande enheten eller dennes ombud inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet kan sekundärt tillämpas på den som släpper ut ett delsystem eller en driftskompatibilitetskomponent på marknaden.

14 §

Innehållet i EG-försäkran om överensstämmelse och EG-försäkran om lämplighet

En EG-försäkran om överensstämmelse och en EG-försäkran om lämplighet skall innehålla följande uppgifter:

1) hänvisning till det tillämpade direktivet av Europeiska gemenskaperna,

2) namn eller firmanamn och adress för den upphandlande enheten eller dennes ombud inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, t.ex. firmanamn och fullständig adress, i fråga om ett ombud också den upphandlande enhetens eller konstruktörens firmanamn,

3) beskrivning av driftskompatibilitetskomponenten, t.ex. märke, typ eller någon annan motsvarande beskrivning,

4) uppgift om vilket förfarande som tillämpats för EG-försäkran om överensstämmelse eller lämplighet,

5) alla relevanta beskrivningar av driftskompatibilitetskomponenten, särskilt beträffande komponentens användningsbegränsningar,

6) namn och adress för de anmälda organ som medverkat i förfarandet för bedömning av överensstämmelse eller lämplighet, provningsintygets datum och, i förekommande fall, giltighetstid och giltighetsvillkor,

7) i förekommande fall hänvisning till de europeiska specifikationerna,

8) datum, underskrift och uppgifter om undertecknaren, samt

9) fullmakt åt undertecknaren om denna företräder den upphandlande enheten eller dennes ombud inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

5 kap.

Närmare bestämmelser om anmälda organ och deras bedömningsförfaranden

15 §

Krav i fråga om anmälda organs personal

Anmälda organs personal som ansvarar för kontrollerna skall ha sådan teknisk yrkesutbildning som skötandet av uppgifterna förutsätter samt tillräckliga kunskaper om föreskrifterna för de kontroller som den utför och tillräcklig erfarenhet av sådana kontroller. Det anmälda organet och dess personal skall utföra sitt kontrollarbete med största möjliga yrkesintegritet och tekniska kompetens.

16 §

Krav i fråga om EG-kontroller och bedömningsförfaranden

Vid EG-kontroller skall det anmälda organet bedöma delsystemets allmänna utformning och uppbyggnad samt prova det färdiga delsystemet. Vid bedömningsförfarandet skall det anmälda organet utreda om delsystemet uppfyller de väsentliga kraven. Det anmälda organet utfärdar ett intyg om överensstämmelse efter en godkännande bedömning enligt detta moment.

I ett anmält organs bedömningsförfarande skall det utredas om driftskompatibilitetskomponenten uppfyller de väsentliga kraven och om den motsvarar sitt användningsändamål inom järnvägssystemet. Det anmälda

organet utfärdar ett provningsintyg efter en godkännande bedömning enligt detta moment.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

17 §

Organiserandet av marknadstillsynen vid Banförvaltningscentralen

Enheten som vid Banförvaltningscentralen svarar för säkerheten svarar för marknadstillsynen så som den anges i 11 § lagen om järnvägssystemets driftskompatibilitet. Utan hinder av vad som annanstans föreskrivs eller bestäms om beslutsfattandet vid Banförvaltningscentralen beslutar säkerhetsavdelningens chef vid Banförvaltningscentralen om saker som det bestäms om i 11 § lagen om järnvägssystemets driftskompatibilitet

18 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 5 september 2002.

19 §

Övergångsbestämmelse

Bestämmelser om iakttagandet av de väsentliga krav som nämns i 1 och 2 kapitlen i denna förordning ingår i 15 § lagen om järnvägssystemets driftskompatibilitet.

Helsingfors den 29 augusti 2002

Kommunikationsminister *Kimmo Sasi*

Regeringsråd Hannu Pennanen

Nr 766

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om överföring av vissa uppgifter på tullverket**

Given i Helsingfors den 29 augusti 2002

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 2 § 2 mom. lagen den 8 december 1994 om verkställighet av Europeiska gemenskapens gemensamma jordbrukspolitik (1100/1994):

1 §

Överföring av uppgifter

Med stöd av det avtal som jord- och skogsbruksministeriet ingått med finansministeriet den 11 juli 2002 överförs de uppgifter som anges i förteckningen i bilagan på tullverket.

2 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 6 september 2002.

Genom denna förordning upphävs jord- och skogsbruksministeriets beslut av den 7 augusti 1998 om överföring av vissa uppgifter på tullverket (603/1998).

Helsingfors den 29 augusti 2002

Jord- och skogsbruksminister *Jari Koskinen*

Lagstiftningsråd Esko Laurila

**UPPGIFTER SOM ÖVERFÖRS FRÅN JORD- OCH SKOGSBRUKSMINISTERIET
TILL TULLVERKET**

1) eftergranskning (rådets förordning (EEG) nr 4045/1989), med undantag av de stödinsatser som nämns i rådets förordning (EG) nr 1257/1999,

2) granskning av sådana räkenskaper och kontroll av sådan distributionsverksamhet (artiklarna 9 och 10 i kommissionens förordning (EEG) nr 3149/1992) som hänför sig till stöd som beviljas biståndsorganisationer i hemlandet (rådets förordning (EEG) nr 3730/1987),

3) följande uppgifter enligt artiklarna 4, 8, 9, 10, 12, 23 och 25 i kommissionens förordning (EG) nr 2571/1997, som hänför sig till stödet för industrismör:

a) kontroller för godkännande av tillverkare av mellanprodukter samt av slutanvändare av smör, koncentrerat smör, grädde och mellanprodukter utan tillsats av spårämnen (artikel 10),

b) kontroller av tillverkare av mellanprodukter och av slutanvändare som årligen använder minst 45 ton produkter utan tillsats av spårämnen (artikel 23.3 punkt a och 23.4 punkt a), minst en gång i månaden,

c) kompletterande kontroller av tillverkare av koncentrerat smör och mellanprodukter, av dem som tillsätter spårämnen, av omförpackare av koncentrerat smör samt av slutanvändare som årligen använder minst 45 ton produkter utan tillsatser av spårämnen (artikel 23.2, 23.3 punkt b och 23.4 punkt b),

d) kontroller av räkenskaperna och försäljningskontrakten i fråga om anbudsgivare som tilldelats kontrakt och återförsäljare av mellanprodukter (artikel 8.3 och artikel 12),

e) fastställande av tullposition, av att förfarandet följer förordningen och av produkternas sammansättning (artiklarna 4, 8 och 9), och

f) insamling av statistik över användarmängder och priser minst en gång i månaden i samband med kontrollerna (artikel 10.2 punkt e och artikel 25.2),

4) granskning av sådana räkenskaper och kontroll av uppgifterna i sådana stödansökningar som hänför sig till stöd för kasein och kaseinater (artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 2921/1990 och rådets direktiv 83/417/EEG),

5) granskning av räkenskaper som hänför sig till användningen av kasein och kaseinater i framställningen av ost (artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 2204/1990 och artikel 3 i kommissionens förordning (EEG) nr 2742/1990),

6) granskning av produktleverantörers räkenskaper som hänför sig till skolmjölksstöd i fråga om företag inom mejeri- och handelsbranschen (rådets förordning (EG) nr 1255/1999, artikel 14 i kommissionens förordning (EG) nr 2707/2000 och jord- och skogsbruksministeriets förordning 595/2001),

7) sådana kontroller för godkännande av tillverkare av foderblandningar som hänför sig till stödet för foderblandningar, samt granskning av räkenskaperna (artiklarna 9 och 14–17 i kommissionens förordning (EG) nr 2799/1999),

8) granskning av räkenskaper samt fysiska kontroller som hänför sig till lager i samband med intervention av mjölkprodukter (artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999, artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 214/2001 och kommissionens förordning (EG) nr 2148/1996),

9) granskning av räkenskaper som hänför sig till stöd för informationskampanjer och säljfrämjande i fråga om jordbruksprodukter (rådets förordning (EG) nr 2826/2000, kommissionens förordning (EG) nr 94/2002, rådets förordning (EG) nr 2702/1999 och kommissionens förordning (EG) nr 2879/2000),

10) sådan granskning som förutsätts enligt det sammanslagna kontrollsystemet för aktiv förädling och exportbidrag i fråga om smältost (artikel 17 i kommissionens förordning (EG) nr 174/1999),

11) granskning av räkenskaper samt fysiska kontroller som hänför sig till lager i samband med intervention av nötkött (artikel 30 i kommissionens förordning (EG) nr 562/2000 och artiklarna 4 och 5 i kommissionens förordning (EG) nr 2148/1996),

12) effektiverade fysiska kontroller och effektiverad granskning av handlingar som hänför sig till särskilda exportbidrag för nötkött (artiklarna 2 och 3 i kommissionens förordning (EEG) nr 32/1982 samt artiklarna 4, 5 och 7 i kommissionens förordning (EEG) nr 1964/1982),

13) granskning av räkenskaper och fysiska kontroller som hänför sig till lager i samband med stöd till privat lagring av gris-, nöt- och fårkött (artikel 13 i kommissionens förordning (EEG) nr 3444/90, artiklarna 23, 26 och 27 i kommissionens förordning (EG) nr 907/2000 och artikel 13 i kommissionens förordning (EEG) nr 3446/90),

14) granskning av räkenskaper som hänför sig till recept enligt systemet för tillverkningsrecept för bearbetade produkter, samt laboratorieundersökningar (artiklarna 3 och 16 i kommissionens förordning (EG) nr 1520/2000),

15) granskning av räkenskaper, fysiska kontroller samt registreringskontroll av de sökande i fråga om produktionsbidrag för stärkelse (artiklarna 4, 9 och 10 i kommissionens förordning (EEG) nr 1722/1993),

16) granskning av räkenskaper som hänför sig till bidrag för non-food-produktion (artikel 21 i rådets förordning (EG) nr 2461/1999),

17) granskning av räkenskaper som hänför sig till produktionsbidrag för socker som används inom den kemiska industrin och registreringskontroll av dem som ansöker om bidraget (artiklarna 2, 3 och 17 i rådets förordning (EG) nr 1265/2001),

18) granskning av räkenskaper som gäller bidrag till sockerraffinaderier, inventeringskontroll av lager samt mätning av polarisationsgraden hos råsocker (artikel 7.4 och artikel 38 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 samt kommissionens förordning (EG) nr 1646/2001,

19) granskning av räkenskaper som hänför sig till stöd för bearbetning av druvsaft, tillsyn över användningen av druvsaft och godkännande av dokument (artikel 36 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 och artikel 7 i kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000),

20) intervention av frukt och grönsaker (rådets förordning (EG) nr 2200/1996 och kommissionens förordning (EG) nr 659/1997):

a) kontroller på platsen i fråga om bearbetningen av produkterna till alkohol, denaturering, destination och industriell användning (artikel 5 i kommissionens förordning (EG) nr 1492/1997),

b) dokumentkontroller och fysiska kontroller av produkternas slutliga användning och bestämmelse i samband med gratisutdelningen av produkter (artikel 18 i kommissionens förordning (EG) nr 659/1997), och

c) kontroller på platsen av bearbetningsprocessen i fråga om produkter som används som råvaror inom djurfoderindustrin (artikel 17 i kommissionens förordning (EG) nr 659/1997),

21) kontroller av kvantiteterna, priserna och kvaliteten på råvaror samt kontroller av slutprodukterna (artiklarna 15-19 i rådets förordning (EG) nr 449/2001), vilka hänför sig till produktionsstödet för bearbetade produkter av frukt och grönsaker (rådets förordning (EG) nr 2201/1996),

22) utfärdande av intyg som hänför sig till import av oliver till gemenskapen (artikel 1 i kommissionens förordning (EEG) nr 104/1991),

23) kontroll av de kvantiteter socker, glukos och glukossirap som används i bearbetade produkter av frukt och grönsaker med stöd av tillverkarens deklaration i fråga om råvaror (artikel 3 i kommissionens förordning (EG) nr 2315/1995 och artikel 2 a i kommissionens förordning (EG) nr 1591/1995),

24) kontroll av sådan proviantering som sker via proviantlager och av annan proviantering (artiklarna 42 och 43 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999),

25) granskning som hänför sig till förhandsfinansiering (artikel 4.3 i rådets förordning (EEG) nr 565/1980 samt artiklarna 28 och 29 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999),

26) granskning av räkenskaper och dokument som hänför sig till kontroller av användning av och/eller bestämmelse för varor från interventionslager samt fysiska kontroller (artikel 2 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/1992),

27) uppgifter som hänför sig till informationssystemet för de nötkötts- och svinköttsleveranser som via landsväg transporteras till Ryska federationens område (kommissionens förordning (EG) nr 2584/2000),

28) fysiska kontroller av exportbidrag (rådets förordning (EEG) nr 386/1990),

29) de uppgifter enligt kommissionens förordning (EEG) nr 2454/1993 för skötsel av sådana T5-kontrollexemplar som behövs för att fastställa varors användning och/eller bestämmelse, om de förordningar som anges ovan i punkt 1-28 kräver att T5-kontrollexemplar används i samband med de uppgifter som överförs till tullverket,

30) kontroller som hänför sig till produktionsavgiften för socker och isoglukos (artikel 10 i kommissionens förordning (EG) nr 314/2002),

31) kontroller av de lager- och försäljningsbelopp som varje månad uppges (artiklarna 9 och 10 i kommissionens förordning (EG) nr 314/2002), samt

32) granskning av att skyldigheten i fråga om s.k. carry over-lager för socker fullgörs (artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1260/2001 och kommissionens förordning (EEG) nr 65/1982).

Nr 767

Inrikesministeriets förordning om polisens uniform

Utfärdat i Helsingfors den 30 augusti 2002

I enlighet med inrikesministeriets beslut föreskrivs med stöd av 54 § 3 mom. polislagen den 7 april 1995 (493/1995) sådant det lyder i lag 315/2001:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Uniform

De beklädnadsartiklar samt i anslutning till dem använda emblem och beteckningar som hör till en polisuniform skall överensstämma med denna förordning. De plagg som hör till uniformen skall vara godkända av polisens högsta ledning, och beklädnadsartiklar, utrustning, emblem och beteckningar skall dessutom vara tillverkade av sådana tygsorter, material och tillbehör samt i sådana färger som polisens högsta ledning har godkänt.

2 §

Beklädnadsartiklar som används i tjänsten

Till uniformen hör följande beklädnadsartiklar:

- överrock med löstagbart foder
- uniformsrock
- besöksrock
- uniformsbyxor
- uniformskjol för kvinnliga poliser
- uniformsväst för kvinnliga poliser

- graviditetsuniformsväst för kvinnliga poliser

- fältoverall
- fältjacka
- fältbyxor
- fältbyxor, sommarmodell
- rock i vadderat tyg
- byxor i vadderat tyg
- uniformsskjorta med lång och kort ärm
- pikéskjorta
- ylletröja och halsskydd
- fältmössa
- pälsmössa
- skärmmössa, vintermodell
- skärmmössa, sommarmodell
- tjänstemössa
- uniformsmössa
- namnskylt och beteckningar som anger tjänsteställning.

3 §

Specialkläder och skyddskläder

I polisens verksamhet kan utöver de beklädnadsartiklar som nämns i 2 § användas följande specialkläder och skyddskläder:

1) specialkläder

- kläder för motorcykelpoliser
- kläder för snöskoterpoliser
- kläder för båtpoliser

- kläder för ridande poliser
- kläder för cykelpoliser
- kläder för poliser som deltar i internationella uppdrag
- overall för poliser som hanterar folkmassor
- overall för poliser som hanterar special-situationer

2) skyddskläder

- lätt skyddsväst
- skyddsväst för taktiska uppdrag
- väst som anger polisstatus
- reflexförsedd väst
- reflexförsedda handskar

Endast polismän som hör till de special-grupper som nämns i 1 mom. 1 punkten får skaffa specialkläder.

4 §

Specialbestämmelse om uniformen för kvinnliga poliser

Till uniformen för kvinnliga poliser kan användas en väst av mörkblått uniformstyg. I stället för raka byxor kan en knälång kjol av samma tyg användas. Till denna används bruna strumpbyxor och svarta skor med klack och utan dekorationer.

5 §

Uniformen för polisaspiranter

Uniformen för polisaspiranter är en polis-uniform försedd med beteckningen för polis-aspirant.

6 §

Uniformen för väktare

Med väktare avses i denna förordning överväktare och väktare.

Uniformen för väktare är en polisuniform försedd med beteckningen för överväktare respektive väktare. På uniformen för väktare används axelklaffar för yngre konstapel och på uniformen för överväktare används axelklaffar för äldre konstapel.

På fältjackans, uniformsskjortans, piké-skjortans och ylletröjans ärmar finns ärmsköldar försedda med polisens emblem, under vilka

finns en skylt med texten VARTIJA - VÄKTARE. På väktarens uniform finns dessutom motsvarande skylt ovanför högra bröstfickan i stället för polisbeteckningen.

Beteckningen på väktarens huvudbonad består av ett riksvapen av silverfärgad metall utan eklöv och utan mörkblå botten-sköld.

Väktarens fältjacka har baktill den tryckta texten VARTIJA.

I övrigt skall i tillämpliga delar iaktas vad som i denna förordning föreskrivs om polisuniformen.

2 kap.

Emblem som anger tjänsteställning och övriga beteckningar på uniformen

7 §

Kragbeteckningar på fältjackan, den vadderade rocken, uniformsrocken och besöksrocken

På fältjackans, den vadderade rockens, uniformsrockens och besöksrockens krage finns på vardera sidan på en botten-sköld ett 30 mm högt polisemblem, vars nedre del omges av en eklövskrans. Emblemet och kransen är för befäl broderade med silvertråd och för övriga med ljusgrå silkestråd. Botten-skölden är femkantig och 50 mm hög. Botten-sköldens färg är pärlgrå för polisens högsta ledning, svart för länsledningen, grön för polisläroinrättningarnas polismän och klarblå för övriga polismän. Befälens botten-sköld omges av en ca 2 mm bred träns, som för polisöverdirektören, polisdirektörerna, polisöverinspektörerna, länspolisdirektörerna, länspolisöverinspektörerna, chefen för rörliga polisen samt polischeferna och länsmännen är silverfärgad och för övriga blå.

På paradrocken skall finnas polisens officiella emblem broderat i silvergrått och 35 mm högt samt omgivet av eklöv.

8 §

Beteckningar som anger tjänsteställning på uniformsrocken, besöksrocken och paradrocken.

Uniformsrockens, besöksrockens och pa-

radrockens ärmar har 90 mm ovanför ärm-uppslaget en klarblå sköld som når från söm till söm påärmens yttre sida. På skölden finns jämnlånga galoner som börjar 3 mm från sköldens vågräta nedre kant och löper på 3 mm avstånd från varandra. Sköldens övre kant når 3 mm ovanför galonerna.

Galonerna är

1) för polisöverdirektören underst en 50 mm bred silverfärgad eklövsgalon på svart botten i vars mitt ett 15 mm högt silverfärgat emblem är fäst och ovanför det tre 10 mm breda eklövsgaloner,

2) för polisdirektörerna underst en 40 mm bred eklövsgalon och ovanför den tre 10 mm breda eklövsgaloner,

3) för länspolisdirektörerna, cheferna för centralkriminalpolisen, skyddspolisen och rörliga polisen samt polischefen i Helsingfors härad underst en 40 mm bred eklövsgalon och ovanför den två 10 mm breda eklövsgaloner,

4) för polisöverinspektörerna, länspolisöverinspektörerna, biträdande polischefen i Helsingfors härad samt biträdande chefer för riksomfattande polisenheter underst en 40 mm bred eklövsgalon och ovanför den en 10 mm bred eklövsgalon,

5) för polisinspektörerna, andra polischefer än de som nämns i 3 punkten och för länsmännen samt överst en 30 mm bred eklövsgalon och nedanför den tre 10 mm breda eklövsgaloner,

6) för andra biträdande chefer än de som nämns i 5 punkten, för trafikpolisinspektörer, förvaltningschefen för rörliga polisen, överkommissarierna vid inrikesministeriets polisavdelning och för länsöverkommissarierna en 30 mm bred eklövsgalon och nedanför den två 10 mm breda eklövsgaloner,

7) för kommissarierna vid inrikesministeriets polisavdelning, länskommissarierna och överkommissarierna överst en 30 mm bred eklövsgalon och nedanför den en 10 mm bred eklövsgalon,

8) för kommissarierna två 10 mm breda eklövsgaloner och mellan dem en 3 mm bred silverfärgad galon,

9) för överkonstaplarna ett grått 10 mm brett galonband och ovanför det i mitten två trianglar inuti varandra, formade av lika brett galonband så att den yttre triangeln bas är 70

mm och dess sidor 60 mm samt avståndet mellan dem 3 mm, samt

10) för äldre konstaplar ett vågrätt 10 mm brett grått galonband.

Yngre konstaplar har inga beteckningar som anger tjänsteställning.

På axelklaffarna till uniformsrocken, besöksrocken och paradrocken används ett metallemblem som anger tjänsteställning och som placeras på 2 cm avstånd från den söm där epåletten möter ärmen. Befälet använder en 35 mm långa, silverfärgad lejonfigur som emblem och underbefälet och manskapet använder polisens silverfärgade emblem.

9 §

Beteckningar på fältjackan, den vadderade rocken, uniformsskjortan, pikéskjortan, ylletrojan och västen för kvinnliga poliser

På fältjackan, den vadderade rocken, uniformsskjortan, pikéskjortan, ylletrojan och västen för kvinnliga poliser finns på axelklaffarna galonband som anger tjänsteställningen, dock utan klarblå bottensköld. Överkonstaplarna och de äldre konstaplarna har 5 mm breda galoner broderade med silvergrå tråd på axelklaffarna. Befälet har på axelklaffarna 35 mm långa silverfärgade lejonfigurer ovanför de beteckningar som anger tjänsteställningen och underbefälet samt manskapet har silverfärgade polisemblem på de beklädnadsartiklar som används i tjänsten.

På ärmarna finns i axeln riktning ungefär 55 mm nedanom axeln polisens emblem broderat med ljusgrå silkestråd på klarblå botten. Bottensköldens höjd är 110 mm och dess bredd 70 mm.

10 §

Beteckningar på överrocken

Överrocken har på ärmarna beteckningar som anger tjänsteställningen, dock utan klarblå bottensköld. Galonerna är fästa på en sköld i tygets färg, vars nedre kant är 50 mm ovanför ärmlinningen. Skölden är fäst vid ärmen med två små rockknappar. Axelklaffarna och kragarna har inga beteckningar.

11 §

Beteckningar på paradmössan

Framtill på paradmössan finns

1) för befäl i mössans nedre del, fäst vid en mörkblå tygsköld som omges av en svart silkesträns, ett emaljerat riksvapen i färg inom en ungefär 50 mm hög och bred granriskrans som broderats med silvertråd och ovanför denna en vit-blå-vit silverkantad tjänstekokard med en diameter av 20 mm,

2) för underbefäl likadana beteckningar som för befäl, dock utan tjänstekokard, och

3) för manskap en granriskrans av silverfärgad metall på mörkblå botten och innanför denna ett emaljerat riksvapen i färg, utan tjänstekokard.

Polisöverdirektören, polisdirektörerna, länspolisdirektörerna, cheferna för centralkriminalpolisen, skyddspolisen och rörliga polisen samt polischefen i Helsingfors härad har i övre och nedre kanten av mössans skärm en med silvertråd broderad 12 mm bred skärmprydnad med eklövsmotiv. Polisöverinspektörerna och länspolisöverinspektörerna har en likadan prydnad i nedre kanten av skärmen.

Polisöverdirektören, polisdirektörerna, polisöverinspektörerna, länspolisdirektörerna, länspolisöverinspektörerna, polisinspektörerna, polischeferna och biträdande polischeferna, länsmännen, cheferna och biträdande cheferna för centralkriminalpolisen, skyddspolisen och rörliga polisen, trafikpolisinspektörerna, förvaltningschefen för rörliga polisen, överkommissarierna och kommissarierna vid inrikesministeriets polisavdelning, länsöverkommissarierna, överkommissarierna samt länskommissarierna har till sin mössa två hakremmar av 4 mm bred vit silkesträns, fästa med två små vapenknappar. Kommissarierna har ett hakband av 5 mm bred vit silkesträns.

Underbefälet har som hakrem två med vapenknappar fästa 4 mm breda svarta silkestränsar och manskapet en med vapenknapp fäst 5 mm bred svart silkesträns.

12 §

Beteckningar på uniforms- och skärmmössan

På uniformsmössan används framtill lika-

dana beteckningar som på paradmössan. Skärmmössan har på vänstra sidan polisens svärdsemlen broderat med ljusgrå tråd och 30 mm högt, och framtill texten "POLIISI - POLIS" broderad med samma slags tråd.

13 §

Beteckningar på tjänstemössan och pälsmössan

Tjänstemössan och pälsmössan har likadana beteckningar som paradmössan med undantag av tränsar och skärmprydnader.

14 §

Övriga beteckningar

På fältjackan, den vadderade rocken och uniformsskjortan finns ovanför den högra bröstfickan och på pikéskjortan, ylletröjan och västen för kvinnliga poliser på högra sidan en ljus text "POLIISI - POLIS" på en blå tygskylt som är 82 mm bred och 42 mm hög.

På fältjackan, den vadderade rocken och uniformsskjortan finns mitt ovanför den högra bröstfickan eller mitt på bröstfickans lock samt på ylletröjan, pikéskjortan och västen för kvinnliga poliser på högra sidan en blå namnskylt som är minst 80 mm bred och minst 25 mm hög där åtminstone polisman- nens släktnamn skall stå med ljus text.

På fältuniformerna och ylletröjorna används en broderad namnskylt av tyg som fästs med hjälp av kardborreband eller sys fast.

På uniformsrocken, besöksrocken uniformsskjortan och västen för kvinnliga poliser används en namnskylt av plast som är fäst på locket till högra bröstfickan eller, om ficka saknas, på motsvarande ställe. Vid tjänstgöring inomhus kan namnskylt av plast användas också på ylletröjan.

15 §

Beteckningar på specialutrustning

Motorcykelförarens och snöskoterförarens kördräkt har på axelklaffarna beteckningar som anger tjänsteställning, dock utan klarblå bottensköld. På kördräkternas ärmar finns

Nr 767

polisens emblem på klarblå botten samt ovanför högra bröstfickan en blå tygskylt med texten "POLIISI - POLIS".

På specialutrustning skall finnas åtminstone polisens emblem eller någon annan beteckning som anger polismans status samt i mån av möjlighet en tygskylt med texten "POLIISI - POLIS" och namnskylt.

16 §

*Beteckningar på uniformen för
polisaspiranter*

På uniformen för polisaspiranter finns likadana beteckningar som på uniformen för yngre konstaplar. Vid operativa övningar skall polisaspiranten ovanför högra bröst-

fickan eller på fickans lock ha en minst 80 mm bred och minst 25 cm hög skylt i blått med texten "POLIISIKOKELAS - POLISASPIRANT" i ljust.

3 kap.

Särskilda bestämmelser

17 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 15 september 2002.

Genom denna förordning upphävs inrikesministeriets beslut den 23 april 1999 om polisens uniform (575/1999).

Helsingfors den 30 augusti 2002

Inrikesminister *Ville Itälä*

Polisöverdirektör Reijo Naulapää